

Tájak, házak, ízek a Berettyó mentén

A népművelők régen úgy tartották, ha jó az idő és hideg a sör, nem lehet elrontani a rendezvényt. Igaz volt ez a múlt hónap elején Berettyóújfaluban, a Tájak – Házak – Ízek Fesztiválon is. A rendezvényt – hagyományteremtő szándékkal – a Nadányi Zoltán Művelődési Ház hívta életre még 2018-ban. Idén szeptember 11-én már harmadszor rendezték meg, s ezúttal is támogatta a Bihari Népfőiskola.

Az első két óra a legnehezebb. Az, hogy mindenki megtalálja a helyét. Legyen sörpadja, tűzifája vagy gáztűzhelye. Ínycsiklandó illatok és különleges ízek várták a berettyóújfalui gasztrofesztiválra látogatókat. Sokat számított Szegedi Róbert szakmai tapasztalata és az, hogy szinte minden csapatban volt egy-két ismerőse. Az Opóczky István-díjas séf most is motorja volt a rendezvénynek.

A Morotva-liget kiváló helyszín, minden idelátogató dicséerte. **Horváth Zsolték** jöttek most is a legmesszebről. Már nem először járnak városunkban.

Itt készült
a legjobb pörkölt

Koltay Gergely, a Kormorán együttes alapítója és vezetője

– Honnan és miért érkeztek?

– Új-Hermesről, ez ma már Sopron része, 200 méterre az osztrák–magyar határtól. Egykor szénbányászok lakótelepe volt. A régi házak még ma is állnak, mindegyik lakott, de már nem bányászok élnek ott. Főztünk már közelebb is, de örülünk, hogy végre újra részt vehetünk az ország egyik legrangosabb főzőversenyén. Berettyóújfaluba, a Morotva-ligetbe barátként és nem utolsósorban címvédőként érkezünk. Megmutatjuk, mit tudunk, mit tanultunk, és mit felejtettünk a hosszú bezártóság alatt. Amire számítunk, amit eddig is megtapasztaltunk már: a vendégszeretet, a tökéletes szervezés, a jó hangulat, az egészséges versenyszellem és az ország minden részéről érkező olyan csapatok, amelyeknek tagjai szívvel-lélekkel dolgoznak, főznek, színesítik a gasztronómiai palettát. Köszönjük támogatóinknak, szurkolóinknak, hogy idáig eljuthattunk! Reméljük, nem fogunk csalódást okozni. A menüsor, amivel készülünk: sütőtöklevess medvehagymás ropogóssal és kolbászmor-

(folytatás a következő oldalon)

Tájak, házak, ízek a Berettyó mentén

(folytatás az előző oldalról)

zsával, Esterházy szarvasszív pirított zsemlegombóccal, erdei gombás szürkemarharagu fenyőmagos burgonyafánkkal, gímszarvasborjú-érmék galagonyás lencseágyon, gesztenyehabos túrófánk pálinkás gyümölcsökkel.

Szombat délelőtt – rajtuk kívül – több mint ötven csapat érkezett, és ebből négy diákból állt. A Sonivius Vappae együttes Béke Csaba vezetésével középkori dallamokkal színesítette a programot, időnként táncra is perdültek. Délután Heit Lóri és zenekara szórakoztatta a nagyjérdeműt, majd a főzőverseny eredményhirdetése következett. A gasztronómiai versenyeken már országos hírnevet szerző újfalui pénzügyesek megosztott első helyezést értek el a Hermesi Hegylakók csapatával. Az ügyes Pénz-ügyesek menüsora a következő volt: kapros, fokhagymás és fokhagymás dübbencs kemencében; aszalt szőlővel töltött, baconba gyöngyölt tarja hagymás-almás galuskával; zöldséges kakas almával, körtével paplanozva, sós szilvás gombóccal, szegfűgombamártással; barackos lábatlan túros gyömbéresen, baracköntettel.

Az egyik legszebb pillanat az volt a színpadon, mikor a Hermesi Hegylakók vezetője, Horváth Zsolt átnyújtotta az újfalui Pénz-ügyeseknek a vándorkupát, mert szerintük az őket illeti.

Az eredményhirdetés után a Körömvirág együttes szórakoztatta a közönséget, miközben ugrálóvár, óriáspalacsinta, a Bihari Mú-

Szegedi Róbert a Hermesi Hegylakóknál

zeum népi játszótere, a Bihari Népművészeti Egyesület tagjainak portékái, Kádár Ferkó fotószínháza, gólyalábasok, Imre István madársulija, Csíki sör-terasz és kézművesvásár várta az esti Kormorán-koncertre érkezőket.

Koltay Gergely Kossuth-díjas zeneszerző, számtalan kitüntetés birtokosa csendesen szemlélte az eseményeket. Azt mondta, egy zenekarvezetőnek elsőként kell megérkeznie a fellépés helyszínére. Még egy rövid interjúra is vállalkozott.

– 1976-ban hívta életre a Kormorán együttest. Mivel szerettek volna berobbanni az élvonalba?

– Három dolog motivált. Én a zeneakadémián végeztem fuvola tanszakon, így volt bennem egy kis érzékenység a klasszikus zene iránt. Abban az időben indult a táncházmozgalom is. Ebben én is részt vettem, Halmos Bélával és Sebő Ferivel alkotunk egy triót, és nagyon megszerettem ezt a fajta népzene-t, az igazi parasztzene-t, amiről előtte nem sokat hallottunk, és nagyon sok barátom volt a rockosok között is. Szerettem volna, ha a magyar népzene elemei is megjelenének a rockmuzsikában. Népzene-sz barátaim azt mondták, hogy ez istenkáromlás, hogy dobbal és basszusgitárral játszunk népzene-t. A rockosok meg azt mondták, hogy ilyen butaságot nem lehet csinálni, hogy felvesszünk a színpadra citerát, dudát, töröksípot...

– Hol születtek az első sikerek?

– Azokban az években, amikor az átlagember háromévenként kaphatott útlevelet, mi évente négy-öt alkalommal játszottunk Nyu-

Készül a csöröge

Az eredmény-
hirdetés egyik
pillanata:
színpadon az első
két helyezett

gaton, Franciaországban, Németországban (NSZK), Belgiumban. Az első albumunk Hollandiában jelent meg, sőt még az első CD-nk is. Akkor Magyarországon még nem is lehetett CD-lejátszót kapni!

– *Mi változott meg a kezdeti sikerek után?*

– Ahogy belenőtünk ebbe a világba, egyre jobban megerősödött bennem, hogy a nemzethez, a családhhoz, az országhoz való tartozást is fejezzük ki a dalainkban. Ezt nagy örömmel fogadták a Felvidéken, Kárpátalján, Délvidéken és Erdélyben is. Annak ellenére, hogy nem nagyon játszzák a rádiókban és a televíziókban a dalainkat, mégis elterjedtek. Ha másképpen nem, szájhagyomány útján. Az elmúlt 45 évben közel 70 ember fordult meg a zenekarban. Mindenkitől tanultam valamit. Az ismertségünket növelte, hogy a *Honfoglalás* című filmnek – amelyet a bátyám, Koltay Gábor rendezett – én írtam a főcímdalát. A *Kell még egy szót* azóta mindenütt éneklük: ballágásokon, ne adj’ isten, temetéseken. A Felvidéken pedig bekerült a tankönyvekbe is.

– *A nagy sláger mellé melyik két dalt állítaná oda a képzeletbeli dobogóra?*

– Ez nagyon nehéz kérdés. Jövőre leszek 70 éves, és ebből az alkalomból össze szeretnék állítani egy 4 CD-ből álló albumot. Ha ki kellene emelni dalokat, a *Szívét osztja szét* lenne az egyik, a *Sacra Corona* film zenéje. A másik meg egy nagyon elterjedt dalunk, az *Isten ujsa megérintett*, ez arról szól, hogy jó volt és jó lesz magyarnak lenni.

Szegedi Róberttel, aki a Hajdúság legjobb séfje címmel is büszkélkedhet, csak két nap múltán tudtunk asztalhoz ülni egy kis öszszegzésre. Szerinte a nap legfinomabb ételeit neves és elismert szakemberekből álló zsűri bírálta. Több mint 200 ételt kóstoltak. A zsű-

ri elnöke Opóczky István életműdíjas mester szakács volt, a tagjai pedig Szathmári János, a Karcagi lovagudvar séfje és fia, Szathmári Zoltán, akik grillbajnokok, valamint Dézsi Ferenc, számtalan országos főzőverseny győztese. Visszatérő ítéző Klötzl Géza, az Esterházy Barokk Ételfőző Fesztivál szervezője, meg is hívta Bakonszeget, Derecskét és Esztárt jövőre a fertődi megmérettetésre. A Tájak – Házak – Ízek Fesztivál képzeletbeli dobogójának harmadik fokára a Furtai nagyik állhattak. A legjobb levest a Kőménymag csapata főzte, mégpedig rakottkrumpli-krémlvest. A legjobb desszertet a Diétások készítették: rántott tejbegrízt. A legjobb grillételnek Kozma Szabi és csapata palóc tócsnija bizonyult. A legjobb pörköltet Told csapata készítette el. A séfjelesek is segítettek a zsűri munkáját, és az ő javaslatukra érdemelte ki a legvidámabb csapat címet Berekböszörmény. A legszebb tálalásért a Lendület Sport- és Szabadidő Egyesület kapott külön elismerést. Különdíjban részesült még a Petőfi Vadásztársaság, Bakonszeg és Váncsod csapata. A körösszakáliek azért kaptak elismerést, mert az ételükhöz mindent ők termeltek meg. A Beskós séfek pedig a legjobb diákcsapat lett. Szegedi Róbert szerint az itt készült ételek olyan minőségűek voltak, hogy bármelyik rangos versenyben megállták volna a helyüket.

Lisztes Éva, a Nadányi Zoltán Művelődési Ház vezetője már a következő nagyrendezvényre készül. Úgy véli, hogy lassan kiforri magát a fesztivál, és a visszatérők magas száma azt igazolja, hogy érdemes megtartani jövőre is. Bízik benne, hogy legközelebb már újra érkehetnek csapatok a határ túloldaláról is.

Kocsis Csaba